

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 635/2021

21.10.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парничном поступку тужиоца АА из ..., власника „Престо“ доо из Лесковца, чији је пуномоћник Владица Васиљковић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Водовод“ из Лесковца, ради сметања државине, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Лесковцу, на седници одржаној 21.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Основни суд у Лесковцу.

Образложење

Основни суд у Лесковцу, решењем П 13551/21 од 10.09.2021. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да списе предмета уступи Привредном суду у Лесковцу, као стварно и месно надлежном суду за поступање у овом предмету. У образложењу је указао, да, како је тужилац предузетник (привредни субјекат), да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Лесковцу на основу одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, због чега је одлучио као у изреци решења.

Привредни суд у Лесковцу, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 977/2021 од 08.10.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да се у конкретној ситуацији ради о спору тужиоца као физичког лица и туженог као правног лица, имајући у виду да је тужилац у тужби означен као АА и да се тражи усвајање тужбеног захтева тужиоца АА, као физичког лица, тако што ће се утврдити да је тужени сметао тужиоца у мирној и фактичкој државини и предлаже одређивање привремене мере на предлог тужиоца као физичког лица против туженог.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17,

65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је Основни суд у Лесковцу стварно надлежан за поступање у овом предмету.

Тужба је 09.09.2021. године поднета Основном суду у Лесковцу. Тужилац је у тужби означен као АА из ..., власник ДОО „Престо“ Лесковац, а тужени као ЈКП „Водовод“ из Лесковца.

Према наводима тужбе, тужилац је власник, држалац и корисник локала број ..., који се налази у Улици ..., у Анексу јужног блока у ..., у коме пружа делатност за коју је регистрован. Предмет тужбеног захтева је утврђење да је тужени сметао тужиоца у мирној и фактичкој државини права коришћења воде у пословном објекту број ..., који се налази у Анексу јужног блока у Улици ... и који се налази у државини тужиоца, на тај начин што је 08.08.2021. године, противправно без претходног упозорења, са главног вентила, који се налази на јавној површини, искључио доток воде и онемогућио тужиоца да исту користи.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова је прописано да, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које надлежан неки други суд. Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. овог закона, да, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Како је тужилац у тужби означен као физичко лице и тужбени захтев истакао као власник и држалац предметног локала у коме пружа делатност за коју је регистрован (према наводима тужбе), то није испуњен субјективни услов за заснивање стварне надлежности Привредног суда из одредбе члана 25. став 1. Закона о уређењу судова, с обзиром на то да тужилац није означен као привредни субјекат, због чега је Основни суд у Лесковцу стварно надлежан за поступање у овом предмету на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**